

אין מעמידן פרק שני עבודה זרה. לח.

מסורת הש"ס

(א) שבת נא. מ"ק יב: וימות
 מו. לקמן נט., (ב) ויבילה בנה.,
 (ג) ויעירובין סה: וישיב.,
 (ד) ויזיל רב חנן בר אמי א"ר
 שבת. ט. שטעוה ז"ה
 (ו) שבת כז. (ז) ויעירובי תוס'
 לקמן נט. ד"ה כל.,
 (ח) ובחולין פד. ד"ה שימנין
 אימא היפך ויזיל כנחת
 ר"ח. (ט) ויבליה' בחולין
 פ: א: (י) וימרוות פ"ט ד"יו.
 (כ) ויזיל אסורין.

לְעוֹי רַעֲשׁ׃

בוליו"ץ. פטריות.
קביליו"א [קביל"א].
יתד, וו, זיו.

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו חננאל

[illegible]

א) אולי ד"ר נאכלין בתי
והספר דה"ר בנחמין
והנאכלין בתי ודי"א
נאכלת בתי ודי"א בתי.

מדרבנן. שלא יהא ישראל רגיל אלא במאכל ובמשא ואיכילט דבר
טמא: **דינס קטנים ואררי ודייסי.** אין נאכלין חמין ואין עוילין על
שולחן מלכס לישנא קמא יש ביהן משום גישולי עובדי כוכבים
לשנא מלכס תבאר שרר: **אררי.** בולישין. מלוחין. נאכלין כמות שהן
מחמת מלחן: **כסא ודרסנא.** טיגן

תמוריים שומן דגים עם קמח: הרמב"ם
 עיקר. ואיתו תמוריים נאכל כמות
 שהוא חי ושרי: קמ"ל קימחא עיקר.
 ויש בו משום ביטול עובדי כוכבים
 שהקמה אינו נאכל חי: כל החגבים
 נאכלים. שמהרי"ם ותבשילי' מהמתא
 האור. חגב אינו טעון שחיטה: אפי'
 מדרש אונס. שהאור רכב ונלמ'ת
 בחריכתה אפי' הכי שרי האור ועובד
 כוכבים לא לבשל נתכיון: דשרא
 כימחא. קבילי'חא געל' ליבשה
 בתנור: וקבר כפי ישראל קרא מעיקרא.
 והטעמן ישראל בתנור לנעת מזה
 קודם שהוקם התנור והעובד כוכבים
 היקרו ותבשלה הדמעת: שפיר דמי.
 האור והעובד כוכבים לא לבשל
 נתכיון: פשיטא. היינו דר' יוחנן:
 מסו דמימא. האי עובד כוכבים
 לבשולא להאי כימחא איתרון והא לשם
 ביטול הסיק: קמ"ל. דלין ביטול
 ככלים: אלא לעשרי' מאנים איתרון.
 להקשות את היד ואין דעתו לבטל:
 לעשרי'. לשון שריר וקיס חזק:
 כן דרש"א. לטעם היה ואוכל כל
 דבר המנושל קמח: כסילפא. ככל
 דכל הכא למתא אגומי' גלא היק
 דעובד כוכבים הוא מבשל לה
 לזמן מרובה: שפיתה קדירה
 קרי כשנותנין אותה על האור:
 מניסה

אלה מדרבנן וקרא אסמכתא בעלמא. פרש"י לרבנן גזר משום דחייש שמה לאיחילנו דברים עמלים ויותר היה נראה לפרש העטם משום חתנות וכן פ"ה במתני' אומר הר"ר אברהם ב"ר דוד יודאי' שלקות אסרי חממים כשהעווד כוכבים מנשלים בציטו אבל

תא בעלמא אמר רב
אמר רב כל הנאכל
משום בישולי עובדי
כי בפומבדיתא מתנו
רב רב צחק אמר רב
לחן מלכין ללפת בו

בִּישׁוּלֵי עֹבְדֵי כֹוכְבִּים
וְהָיוּ דָגִים קִטְנִים וְאֲרָדִי
כִּי אָמַר רַב יִרְמֵיָה
מִשּׁוּם בִּישׁוּלֵי עֹבְדֵי
פָּא אִם צִלָּאן עֹבֵד
עֲלֵיהֶם מִשּׁוּם עִירוּבֵי
וְכֹכֵב כֹּכְבִּים כִּסָּא
מִהוּ דְתִימָא הִרְסָא
וְיִקָּר אִמְרֵי רַב בְּרוּנָא
שֶׁהֲצִית אֶת הָאוּר
וְבִאֲגַם אֲסוּרִין הָיִד
טְהוֹר וְהִי טְמֵא מֵאִי
יִלּוּ יִשְׂרָאֵל נִמִּי אֵלֵּא
וְכֹכְבִּים כִּי הָאִי גִוּנָא
כִּן בְּרֵא אִמִּי א"ר פִּדְתָּ
כֹּכְבִּים דְּחֻרְרִי יִישָׁא
מִיֵּשׁ אֲוִינָה אֵלְמָא
הָיִד לְגִלּוּיִי אֲנָמָא קָא
הִי טְהוֹר וְהִי טְמֵא
כֹּכְבִּים הִיָּה גּוֹפָא
(נֹחַ) א"ר יוֹחָנָן הָאִי
שֶׁאֲוִינָה אִמְרֵי רַבִּנָּא
בְּרֵי בֵּה יִשְׂרָאֵל קָרָא
אִם קָא מִכּוּרִין קִמְלִי
הֵינִי יִשְׂרָאֵל בִּשְׂר
כִּי דִמִּי אֵילִימָא דָּא
הִפֵּךְ לֹא הוּא בִּשְׂר
דִּיבָא דָּאִי לֹא הִפֵּךְ
מִהוּ דְתִימָא קְרוּבִי
כִּלְ שְׁהוּא כִּמְאָכֵל
וְכִמְאָכֵל בֶּן דְּרוּסָא
הִיָּה בְּסִילְתָא וְשִׁקְלָהּ
יִשְׂרָאֵל בִּשְׂר עַל גְּבִי
בֵּית הַכִּנְסַת אוֹ מִבֵּית
וְכֹכְבִּים עֹבְדֵת כֹּכְבִּים
וּמְגִיפָה

א"כ ז"ל דמיירי בגדולים קאט שעולים בפסעם על שזלזל מלכס
 זי' דלמ"ד נאכל כמו שהוא חי יש צו משום ביטולי עובדי כוכבים
 כמתיבויא קלולא ואז"ל אמאי נקט מנזחים אפילו זין מנזחים נמי:
 ז"ש על עובדי כוכבים לאומס שאין מזהרים מפת של עובדי כוכבים
 ואי משום עוף קאט הרי אינם מזהרים בינינו ואי משום ביטולי
 ומינן ומוס' מילא טע' דיה' קמלי': לעולם לא ידעו הי' בטא אלא
 חבשים בלא שמיטה ועוד לאהי הערפות לא הורכו שמיטה) אלא
 על לבתמה שמענה אלא הרי פטורי משום הדקושו דגנים וכל שכן
 עיס אלו דגים ולכל הנפש השוררת על הארץ אלו חבשים ועוד מניא
 הרי שרי אלא חבש כל תשקנו דלמתיין יס"ר ר' עקיבא (שבת ק"א)
 קא אברו ליה וקא עבר משום כל תשקנו יס"ר דהא דרי בתוספתא:
 קא בארו אבר (א' מוס' מילין טו. חל' מבאי' ומוס' שבת ז' דרי לנא):
 גדול (שבת ק"ד עד' וסע י"ג) הרי מאן שדרי סביבא לא תאמא חיב
 מ"מ ואי תבשל קאט וגם לאומי ביטול גרוע לאומא מתמיין
 וכיבא לא תשיב ואליו (סוסיב) ע' תמכיון ביטול גמור:

ישראל

עין משפט
גר מצוה

קנה א ב מ"י מ"י חס"ל
מחללת חסרות
הלכה יד טו סמג ללא
קנה טו"ש י"ד ט" קנה
סמ"א:
קנה ב מ"י שם הלכה טו
טו"ש שם סמ"א
י:
קנה ד טו"ש שם סמ"א
י:
קנה ה ו מ"י שם הל' יט
טו"ש שם סמ"א:
קנה ז מ"י שם הלכה טו
טו"ש שם סמ"א:
קנה ח טו"ש שם סמ"א
ח:

רבינו חננאל (המשך)

באנו אסור. עברנו עובד כוכבים אדיר. אבל שטוש במה עברנו כוכבים אדיר ונתנו עובד כוכבים (שחרורי). [הדורין] נתנו לי למלל סמל מניע אידיאלי מרש. אנחנו. אלא לעבור שני. אז מכיון לא לבטל. הבאנו מל' ללוי' אלא ק' מינין. דייק רבנו מהם אדיר יונתן עובד כוכבים (שחרורי) שטוש רשע מ' שטובה ראש כש' התחבר עובד כוכבים. השתבשל אגו' השתבשל ל' שטע עובד כוכבים. רשעא סמל' לאתווא רב' ר' שר' אדיר. מי נתנה ידו. של עץ לבישם לעצ'ן כסעיתו. כמו שפסוק. ואמרין פסוק. מ' דמיא. לבטל' את'ן. תיבתו. אז קמיון. היות שנותנו לשטוש במה. אלא ש' שטובה. כבש'ן אפס'ר' קמ' ל' שר'.

מי חזק? אז מכיון לא לבטל. מינין דשטעה עובד כוכבים. שלק' עובד כוכבים נתנו ע' האור' אז נתבשל כמלא' ש' דרואס אדיר אפ' ש' שמונו יד' אדיר אכל' ש' אז נתבשל כמלא' ש' דרואס מו'ר'. ונתנו ע' ישרא' ע' ש' נתנו ע' עובד כוכבים ומהפ'ן בו ע' ש' מביח'ר' אזני' אז מ' מהי'ד' חוש'ש. ונתנו מ' ל' ד'ל'ק' ש'ש' מלא' תל'י' א'ל'.

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones